

DANIEL

1

1. În al treilea an al domniei lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit împotriva Ierusalimului, și l-a împresurat.
2. Domnul a dat în mâinile lui pe Ioiachim, împăratul lui Iuda, și o parte din vasele Casei lui Dumnezeu. Nebucadnețar a dus vasele în țara Șinear, în casa dumnezeului său, le-a pus în casa vistieriei dumnezeului său.
3. Împăratul a dat poruncă lui Așpenaz, căpetenia famenilor săi dregători, să-i aducă vreo câțiva din copiii lui Israel de neam împărătesc și de viță boierească,
4. niște tineri fără vreun cusur trupesc, frumoși la chip, înzestrați cu înțelepciune în orice ramură a științei, cu minte ageră și pricepere, în stare să slujească în casa împăratului, și pe cari să-i învețe scrierea și limba Haldeilor.
5. Împăratul le-a rînduit pe fiecare zi o parte din bucatele dela masa lui și din vinul de care bea el, vrînd să-i crească timp de trei ani, după cari aveau să fie în slujba împăratului.
6. Printre ei erau, dintre copiii lui Iuda: Daniel, Hanania, Mișael și Azaria.
7. Căpetenia famenilor dregători le-a pus însă alte nume, și anume: lui Daniel i-a pus numele Beltșatar, lui Hanania Șadrac, lui Mișael Meșac, și lui Azaria Abed-Nego.
8. Daniel s-a hotărît să nu se spurce cu bucatele alese ale împăratului și cu vinul pe care-l bea împăratul, și a rugat pe căpetenia famenilor dregători să nu-l silească să se spurce.
9. Dumnezeu a făcut ca Daniel să capete bunăvoință și trecere înaintea căpeteniei famenilor dregători.
10. Căpetenia famenilor a zis lui Daniel: „Mă tem numai de domnul meu împăratul, care a hotărît ce trebuie să mîncăți și să beți, ca nu cumva să vadă fețele voastre mai triste decît ale celorlalți tineri de vîrsta voastră, și să-mi puneți astfel capul în primejdie înaintea împăratului“.
11. Atunci Daniel a zis îngrijitorului, căruia îi încredințase căpetenia famenilor privegherea asupra lui Daniel, Hanania, Mișael și Azaria:
12. „Încearcă pe robii tăi zece zile, și să ni se dea de mîncat zarzavaturi și apă de băut;
13. să te uiți apoi la fața noastră și la a celorlalți tineri cari mănîncă din bucatele împăratului, și să faci cu robii tăi după cele ce vei vedea!“
14. El i-a ascultat în privința aceasta, și i-a încercat zece zile.
15. După cele zece zile, ei erau mai bine la față și mai grași decît toți tinerii cari mîncau din bucatele împăratului.
16. Îngrijitorul lua bucatele și vinul cari le erau rînduite, și le dădea zarzavaturi.
17. Dumnezeu a dat acestor patru tineri știință și pricepere pentru tot felul de scrieri, și înțelepciune; mai ales însă a făcut pe Daniel priceput în toate vedeniile și în toate visele.
18. La vremea sorocită de împărat ca să-i aducă la el, căpetenia famenilor i-a adus înaintea lui Nebucadnețar.
19. Împăratul a stat de vorbă cu ei: dar între toți tinerii aceia, nu s-a găsit niciunul ca Daniel, Hanania, Mișael și Azaria. De aceea ei au fost primiți în slujba împăratului.
20. În toate lucrurile cari cereau înțelepciune și pricepere, și despre cari îi întreba împăratul, îi găsea de zece ori mai destoinici decît toți vrăjitorii și cititorii în stele, cari erau în toată împărăția lui.
21. Așa a dus-o Daniel pînă în anul dintîi al împăratului Cir.

2

1. În al doilea an al domniei lui Nebucadnețar, Nebucadnețar a avut niște visuri. Duhul îi era turburat, și i-a perit somnul.
2. Împăratul a poruncit să cheme pe vrăjitori, pe cititorii în stele, pe descîntători și pe Haldei, ca să-i spună visurile. Ei au venit, și s-au înfățișat înaintea împăratului.
3. Împăratul le-a zis: „Am visat un vis; duhul îmi este turburat, și aș vrea să știu visul acela.“

4. Haldeii au răspuns împăratului în limba aramaică: „Vecinic să trăiești, împărate! Spune robilor tăi visul, și-ți vom arăta tîlcuirea lui!“
5. Împăratul a luat iarăș cuvîntul și a zis Haldeilor: „Mi-a scăpat din minte lucrul acela: dacă nu-mi veți face cunoscut visul și tîlcuirea lui, veți fi făcuți bucați, și casele voastre vor fi prefăcute într-un morman de murdării.
6. Dar dacă-mi veți spune visul și tîlcuirea lui, veți primi dela mine daruri și răsplătiri, și mare cinste. Deaceea, spuneți-mi visul și tîlmăcirea lui!“
7. Ei au răspuns a doua oară: „Să spună împăratul robilor săi visul, și i-l vom tîlmăci!“
8. Împăratul a luat iarăș cuvîntul și a zis: „Văd, cu adevărat, că voiți să cîștigați vreme, pentru că vedeți că lucrul mi-a scăpat din minte.
9. Dacă deci nu-mi veți spune visul, vă așteaptă pe toți aceeaș soartă, fiindcă vreți să vă înțelegeți ca să-mi spuneți minciuni și neadevăruri, pînă se vor schimba vremurile. De aceea, spuneți-mi visul, ca să știu dacă sînteți în stare să mi-l și tîlcuiți!“
10. Haldeii au răspuns împăratului: „Nu este nimeni pe pămînt, care să poată spune ce cere împăratul; deaceea niciodată niciun împărat, oricît de mare și puternic ar fi fost, n-a cerut așa ceva de la nici un vrăjitor, cititor în stele sau Haldeu!
11. Ce cere împăratul este greu; nu este nimeni care să spună lucrul acesta împăratului, afară de zei, a căror locuință nu este printre muritorii!“
12. La auzul acestor cuvinte, împăratul s-a mîniat, și s-a supărat foarte tare. A poruncit să piardă pe toți înțelepții Babilonului.
13. Hotărîrea ieșise, înțelepții începuseră să fie omorîți, și căutau și pe Daniel și pe tovarășii lui, ca să-i piardă.
14. Atunci Daniel a vorbit cu minte și cu judecată lui Arioc, căpetenia străjerilor împăratului, care ieșise să omoare pe înțelepții Babilonului.
15. A luat cuvîntul și a zis lui Arioc, căpitanul împăratului: „Pentru ce a dat împăratul o poruncă atît de aspră?“ Arioc a spus lui Daniel cum stau lucrurile.
16. Și Daniel s-a dus la împărat, și l-a rugat să-i dea vreme ca să dea împăratului tîlcuirea.
17. Apoi Daniel s-a dus în casa lui, și a spus despre lucrul acesta tovarășilor săi Hanania, Mișael și Azaria,
18. rugîndu-i să ceară îndurarea Dumnezeului cerurilor pentru această taină, ca să nu piară Daniel și tovarășii săi odată cu ceilalți înțelepți ai Babilonului.
19. După aceea i s-a descoperit lui Daniel taina într-o vedenie în timpul nopții. Și Daniel a binecuvîntat pe Dumnezeul cerurilor.
20. Daniel a luat cuvîntul și a zis: „Binecuvîntat să fie Numele lui Dumnezeu, din vecinicie în vecinicie! A Lui este înțelepciunea și puterea.
21. El schimbă vremurile și împrejurările; El răstoarnă și pune pe împărați; El dă înțelepciune înțelepților și pricepere celor pricepuți!
22. El descoperă ce este adînc și ascuns; El știe ce este în întunec și la El locuiește lumina.
23. Pe Tine, Dumnezeul părinților mei, Te slăvesc și Te laud că mi-ai dat înțelepciune și putere, și mi-ai făcut cunoscut ce Ți-am cerut noi; căci ne-ai descoperit taina împăratului!“
24. După aceea, Daniel s-a dus la Arioc, căruia îi poruncise împăratul să piardă pe înțelepții Babilonului; s-a dus, și i-a vorbit așa: „Nu pierde pe înțelepții Babilonului! Du-mă înaintea împăratului, și voi da împăratului tîlcuirea!“
25. Arioc a dus degrabă pe Daniel înaintea împăratului, și i-a vorbit așa: „Am găsit între prinșii de război ai lui Iuda un om care va da împăratului tîlcuirea!“
26. Împăratul a luat cuvîntul și a zis lui Daniel, care se numea Belșațar: „Ești tu în stare să-mi spui visul pe care l-am visat și tîlcuirea lui?“
27. Daniel a răspuns înaintea împăratului, și a zis: „Ce cere împăratul este o taină pe care înțelepții, cititorii în stele, vrăjitorii și ghicitorii nu sînt în stare s-o descopere împăratului.
28. Dar este în ceruri un Dumnezeu, care descoperă tainele, și care face cunoscut împăratului Nebucadnețar ce se va întîmpla în vremurile de pe urmă. Iată visul tău și vedeniile pe cari le-ai avut în patul tău.

29. În patul tău, împărate, ți-au venit în minte gânduri cu privire la cele ce vor fi după aceste vremuri; și Celce descopere tainele ți-a făcut cunoscut ce se va întâmpla.
30. Însă dacă mi s-a descoperit taina aceasta, nu înseamnă că este în mine o înțelepciune mai mare decât a tuturor celor vii, ci pentru ca să se dea împăratului tâlcuirea ei, și să afli ce-ți dorește inima să știi.
31. Tu, împărate, te uitai, și iată că ai văzut un chip mare. Chipul acesta era foarte mare, și de o strălucire nemai pomenită. Stătea în picioare înaintea ta, și înfățișarea lui era înfricoșătoare.
32. Capul chipului acestuia era de aur curat; pieptul și brațele îi erau de argint; pînțele și coapsele îi erau de aramă;
33. fluierile picioarele, de fer; picioarele, parte de fer, și parte de lut.
34. Tu te uitai la el, și s-a deslipit o piatră, fără ajutorul vreunei mâni, a izbit picioarele de fer și de lut ale chipului, și le-a făcut bucăți.
35. Atunci ferul, lutul, arama, argintul și aurul s-au sfărîmat împreună și s-au făcut ca pleava din arie vara; le-a luat vîntul, și nici urmă nu s-a mai găsit din ele. Dar piatra, care sfărîmase chipul, s-a făcut un munte mare, și a umplut tot pămîntul.
36. Iată visul. Acum îi vom spune și tâlcuirea înaintea împăratului.
37. Tu, împărate, ești împăratul împăraților, căci Dumnezeuul cerurilor ți-a dat împărăție, putere, bogăție și slavă.
38. El ți-a dat în mâni, ori unde locuiesc ei, pe copiii oamenilor, fiarele cîmpului și păsările cerului, și te-a făcut stăpîn peste toate acestea: tu ești capul de aur!
39. După tine, se va ridica o altă împărăție, mai neînsemnată decât a ta; apoi o a treia împărăție, care va fi de aramă, și care va stăpîni peste tot pămîntul.
40. Va fi o a patra împărăție, tare ca ferul; după cum ferul sfărîmă și rupe totul, și ea va sfărîma și va rupe totul, ca ferul care face totul bucăți.
41. Și după cum ai văzut picioarele și degetele picioarelor parte de lut de olar și parte de fer, tot așa și împărăția aceasta va fi împărțită; dar va rămînea în ea ceva din tăria ferului, tocmai așa cum ai văzut ferul amestecat cu lutul.
42. Și după cum degetele de la picioare erau parte de fer și parte de lut, tot așa și împărăția aceasta va fi în parte tare și în parte plăpîndă.
43. Dacă ai văzut ferul amestecat cu lutul, înseamnă că se vor amesteca prin legături omenești de căsătorie, dar nu vor fi lipiți unul de altul, după cum ferul nu se poate uni cu lutul.
44. Dar în vremea acestor împărați, Dumnezeuul cerurilor va ridica o împărăție, care nu va fi nimicită niciodată, și care nu va trece supt stăpînirea unui alt popor. Ea va sfărîma și va nimici toate acele împărății, și ea însăși va dăinui vecinic.
45. Aceasta înseamnă piatra, pe care ai văzut-o deslipindu-se din munte, fără ajutorul vreunei mâni, și care a sfărîmat ferul, arama, lutul, argintul și aurul. Dumnezeuul cel mare a făcut deci cunoscut împăratului ce are să se întîmple după aceasta. Visul este adevărat, și tâlcuirea lui este temeinică.“
46. Atunci împăratul Nebucadnețar a căzut cu fața la pămînt și s-a închinat înaintea lui Daniel, și a poruncit să i se aducă jertfe de mîncare și miresme.
47. Împăratul a vorbit lui Daniel și a zis: „Cu adevărat, Dumnezeuul vostru este Dumnezeuul dumnezeilor și Domnul împăraților, și El descopere tainele, fiindcă ai putut să descoperi taina aceasta!“
48. Apoi împăratul a înălțat pe Daniel, și i-a dat daruri multe și bogate; i-a dat stăpînire peste tot ținutul Babilonului, și l-a pus ca cea mai înaltă căpetenie a tuturor înțelepților Babilonului.
49. Daniel a rugat pe împărat să dea grija trebilor ținutului Babilonului în mîna lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Daniel însă a rămas la curtea împăratului.

3

1. Împăratul Nebucadnețar a făcut un chip de aur, înalt de șase zeci de coți și lat de șase coți. L-a ridicat în valea Dura, în ținutul Babilonului.
2. Împăratul Nebucadnețar a poruncit să cheme pe dregători, pe îngrijitori și pe cîrmuitori, pe

judcătorii cei mari, pe vistiernici, pe legiuitori, pe judecători, și pe toate căpeteniile ținuturilor, ca să vină la sfințirea chipului, pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar.

3. Atunci dregătorii, îngrijitorii și cârmuitorii, judecătorii cei mari, vistiernicii, legiuitorii, judecătorii, și toate căpeteniile ținuturilor, s-au strâns la sfințirea chipului pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar. S-au așezat înaintea chipului pe care-l înălțase Nebucadnețar.

4. Iar un crainic a strigat cu glas tare: „Iată ce vi se poruncește, popoare, neamuri, oameni de toate limbile!

5. În clipa când veți auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, alăutei, psaltirii, cimpoiului, și a tot felul de instrumente de muzică, să vă aruncați cu fața la pământ, și să vă închinați chipului de aur, pe care l-a înălțat împăratul Nebucadnețar.

6. Oricine nu se va arunca cu fața la pământ și nu se va închina, va fi aruncat chiar în clipa aceea în mijlocul unui cuptor aprins.“ -

7. De aceea, în clipa când au auzit toate popoarele sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, alăutei, psaltirii, și a tot felul de instrumente de muzică, toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile s-au aruncat cu fața la pământ și s-au închinat chipului de aur pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar.

8. Cu prilejul acesta, și în aceeași vreme, câțiva Haldei s-au apropiat și au pîrît pe Iudei.

9. Ei au luat cuvîntul și au zis împăratului Nebucadnețar: „Să trăiești vecinic împărate!

10. Ai dat o poruncă, după care toți cei ce vor auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, alăutei, psaltirii, cimpoiului și a tot felul de instrumente de muzică, vor trebui să se arunce cu fața la pământ, și să se închine chipului de aur;

11. și după care, oricine nu se va arunca cu fața la pământ, și nu se va închina, va fi aruncat în mijlocul unui cuptor aprins.

12. Dar, sînt niște Iudei, cărora le-ai dat în grijă trebile ținutului Babilonului, și anume Șadrac, Meșac și Abed-Nego, oameni cari nu țin seama deloc de tine, împărate. Ei nu slujesc dumnezeilor tăi, și nu se închină chipului de aur pe care l-ai înălțat tu!“

13. Atunci Nebucadnețar, mîniat și plin de urgie, a dat poruncă să aducă pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Și oamenii aceștia au fost aduși îndată înaintea împăratului.

14. Nebucadnețar a luat cuvîntul, și le-a zis: „Înadins oare, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, nu slujiți voi dumnezeilor mei, și nu vă închinați chipului de aur, pe care l-am înălțat?

15. Acum fiți gata, și în clipa când veți auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, alăutei, psaltirii, cimpoiului și a tot felul de instrumente, să vă aruncați cu fața la pământ, și să vă închinați chipului pe care l-am făcut; dacă nu vă veți închina lui, veți fi aruncați pe dată în mijlocul unui cuptor aprins! Și care este dumnezeul acela, care vă va scoate din mîna mea?“

16. Șadrac, Meșac și Abed-Nego au răspuns împăratului Nebucadnețar: „Noi n-avem nevoie să-ți răspundem la cele de mai sus.

17. Iată, Dumnezeul nostru, căruia îi slujim, poate să ne scoată din cuptorul aprins, și ne va scoate din mîna ta, împărate.

18. Și chiar de nu ne va scoate, să știi, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi, și nici nu ne vom închina chipului de aur, pe care l-ai înălțat!“

19. La auzul acestor cuvinte, Nebucadnețar s-a umplut de mînie, și și-a schimbat fața, întorcîndu-și privirile împotriva lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego. A luat din nou cuvîntul și a poruncit să încâlzească de șapte ori mai mult cuptorul, de cum se cădea să-l încâlzească.

20. Apoi a poruncit unora din cei mai voinici ostași din oștirea lui să lege pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego, și să-i arunce în cuptorul aprins.

21. Oamenii aceștia au fost legați cu ismenele, cămășile, mantalele și celelalte haine ale lor, și aruncați în mijlocul cuptorului aprins.

22. Fiindcă porunca împăratului era aspră și cuptorul era neobicinuit de încălzit, flacăra a ucis pe toți oamenii, cari aruncaseră în el pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego.

23. Dar acești trei oameni: Șadrac, Meșac și Abed-Nego, au căzut legați în mijlocul cuptorului aprins.

24. Atunci împăratul Nebucadnețar s-a înspăimîntat, și s-a sculat repede. A luat cuvîntul, și a zis

sfetnicilor săi: „N-am aruncat noi în mijlocul focului trei oameni legați?“ Ei au răspuns împăratului: „Negreșit, împărate!“

25. El a luat iarăș cuvîntul și a zis: „Ei bine, eu văd patru oameni umblînd slobozi în mijlocul focului, și nevătămați; și chipul celui de al patrulea seamănă cu al unui fiu de dumnezei!“

26. Apoi Nebucadnețar s-a apropiat de gura cuptorului aprins, și, luînd cuvîntul, a zis: „Șadrac, Meșac și Abed-Nego, slujitorii Dumnezeului celui Prea Înalt, ieșiți afară și veniți încă!“ Și Șadrac, Meșac și Abed-Nego au ieșit din mijlocul focului.

27. Dregătorii, îngrijitorii, cîrmuitorii, și sfetnicii împăratului s-au strîns și au văzut că focul n-avusese nici o putere asupra trupului acestor oameni, că nici perii capului lor nu se pîrliseră, hainele le rămăseseră neschimbate, și nici măcar miros de foc nu se prinsese de ei.

28. Nebucadnețar a luat cuvîntul, și a zis: „Bindecuvîntat să fie Dumnezeul lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego, care a trimes pe îngerul Său și a izbăvit pe slujitorii Săi cari s-au încrezut în El, au călcat porunca împăratului și și-au dat mai degrabă trupurile lor de cît să slujească și să se închine altui dumnezeu de cît Dumnezeului lor!“

29. Iată acum porunca pe care o dau: orice om din orice popor, neam sau limbă ar fi, care va vorbi rău de Dumnezeul lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego, va fi făcut bucăți și casa lui va fi prefăcută într-un morman de murdării, pentru că nu este niciun alt dumnezeu, care să poată izbăvi ca El.“

30. După aceea, împăratul a înălțat pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego la mare cinste, în ținutul Babilonului.

4

1. „Nebucadnețar, împăratul, către toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile, cari locuiesc pe tot pămîntul: Să aveți multă pace!

2. Am găsit cu cale să fac cunoscut semnele și minunile, pe cari le-a făcut Dumnezeul cel Prea Înalt față de mine.

3. Cît de mari sînt semnele Lui și cît de puternice sînt minunile Lui! Împărăția Lui este o împărăție vecinică, și stăpînirea Lui dăinuiește din neam în neam!

4. Eu, Nebucadnețar, trăiam liniștit în casa mea, și fericit în palatul meu.

5. Am visat un vis, care m-a înspăimîntat; gîndurile de cari eram urmărit în patul meu și vedeniile duhului meu mă umpleau de groază.

6. Am poruncit atunci să aducă înaintea mea pe toți înțelepții Babilonului, ca să-mi tîlcuiască visul.

7. Îndată au venit vrăjitorii, cititorii în stele, Haldeii și ghicitorii. Le-am spus visul, și nu mi l-au putut tîlcui.

8. La urmă de tot, s-a înfățișat înaintea mea Daniel, numit Beltșatar, după numele dumnezeului meu, și care are în el duhul dumnezeilor celor sfinți. I-am spus visul, și am zis:

9. - „Beltșatare, căpetenia vrăjitorilor, știu că ai în tine duhul dumnezeilor sfinți, și că pentru tine nici o taină nu este grea; deci tîlcuiește-mi vedeniile, pe cari le-am avut în vis.

10. Iată vedeniile cari mi-au trecut prin cap, cînd eram în pat. Mă uitam, și iată că în mijlocul pămîntului era un copac foarte înalt.

11. Copacul acesta s-a făcut mare și puternic, vîrful lui se înălța pînă la ceruri, și se vedea de la marginile întregului pămînt.

12. Frunza lui era frumoasă, și avea roade multe; în el se găsea hrană pentru toți; fiarele cîmpului se adăposteau supt umbra lui, păsările cerului își făceau cuibul în ramurile lui, și orice făptură vie se hrănea din el.

13. În vedeniile cari-mi treceau prin cap, în patul meu, mă uitam, și iată că s-a pogorît din ceruri un străjer sfînt.

14. El a strigat cu putere și a vorbit așa: „Tăiați copacul, și rupeți ramurile; scuturați-i frunza și risipiți roadele; fugăriți fiarele de supt el, și păsările din ramurile lui!“

15. Dar trunchiul cu rădăcinile lui, lăsați-l în pămînt, și legați-l cu lanțuri de fer și de aramă, în iarba de pe cîmp, ca să fie udat de roua cerului, și să fie la un loc cu fiarele în iarba pămîntului.

16. Inima lui de om i se va preface într-o inimă de fiară, și vor trece șapte vremuri peste el.

17. Hotărîrea aceasta a fost luată în sfatul străjerilor, și pusă la cale înaintea sfinților, ca să știe cei

vii că Cel Prea Înalt stăpînește peste împărăția oamenilor, că o dă cui îi place, și înalță pe ea pe cel mai de jos dintre oameni!“

18. Iată visul pe care l-am visat, eu, împăratul Nebucadnețar. Tu, Belșatar, tîlcuiește-l, fiindcă toți înțelepții din împărăția mea nu pot să mi-l tîlcuiască; tu însă poți, căci ai în tine duhul dumnezeilor sfinți.“

19. Atunci Daniel, numit Belșatar, a rămas uimit o clipă, și gîndurile lui îl tulburau. Împăratul a luat din nou cuvîntul, și a zis: „Belșatare, să nu te turbure visul și tîlcuirea!“ Și Belșatar a răspuns: „Domnul meu, visul acesta să fie pentru vrăjmașii tăi, și tîlcuirea lui pentru protivnicii tăi!

20. Copacul pe care l-ai văzut, care se făcuse atît de mare și puternic, încît i se înălța vîrfurile pînă la ceruri și se vedea dela toate capetele pămîntului;

21. copacul acesta, a cărui frunză era așa de frumoasă și care avea roade atît de multe și în care era hrană pentru toți, supt care se adăposteau fiarele cîmpului, și în ramurile căruia își făceau cuibul păsările cerului,

22. ești tu, împărate, care ai ajuns mare și puternic, a cărui mărime a crescut și s-a înălțat pînă la ceruri, și a cărui stăpînire se întinde pînă la marginile pămîntului.

23. Împăratul a văzut pe un străjer sfînt pogorîndu-se și zicînd: „Tăiați copacul, și nimiciți-l; dar trunchiul cu rădăcinile lui lăsați-l în pămînt, și legați-l cu lanțuri de fer și de aramă, în iarba de pe cîmp, ca să fie udat de roua cerului, și să stea la un loc cu fiarele cîmpului, pînă vor trece șapte vremuri peste el“.

24. Iată tîlcuirea acestui fapt, împărate, iată hotărîrea Celui Prea Înalt, care se va împlini asupra domnului meu împăratul.

25. Te vor izgoni din mijlocul oamenilor, vei locui la un loc cu fiarele cîmpului, și îți vor da să mănînci iarbă ca la boi; vei fi udat de roua cerului și șapte vremi vor trece peste tine, pînă vei cunoaște că Cel Prea Înalt stăpînește peste împărăția oamenilor și o dă cui vrea.

26. Porunca să lase trunchiul cu rădăcinile copacului, înseamnă că împărăția ta îți va rămînea ție îndată ce vei recunoaște stăpînirea Celui ce este în ceruri.

27. De aceea, împărate, placă-ți sfatul meu! Pune capăt păcatelor tale, și trăiește în neprihănire, rupe-o cu nelegiuirile tale, și ai milă de cei nenorociți, și poate că ți se va prelungi fericirea!

28. Toate aceste lucruri s-au împlinit asupra împăratului Nebucadnețar.

29. După douăsprezece luni, pe cînd se plimba pe acoperișul palatului împărătesc din Babilon,

30. împăratul a luat cuvîntul, și a zis: „Oare nu este acesta Babilonul cel mare, pe care mi l-am zidit eu, ca loc de ședere împărătească, prin puterea bogăției mele și spre slava măreției mele?“

31. Nu se sfîrșise încă vorba aceasta a împăratului, și un glas s-a pogorît din cer și a zis: „Află, împărate Nebucadnețar, că ți s-a luat împărăția!“

32. Te vor izgoni din mijlocul oamenilor, și vei locui la un loc cu fiarele cîmpului; îți vor da să mănînci iarbă ca la boi, și vor trece peste tine șapte vremi, pînă vei recunoaște că Cel Prea Înalt stăpînește peste împărăția oamenilor și că o dă cui vrea!“ -

33. Chiar în clipa aceea, s-a împlinit cuvîntul acela asupra lui Nebucadnețar. A fost izgonit din mijlocul oamenilor, a mîncat iarbă ca boii, trupul i-a fost udat de roua cerului, pînă i-a crescut părul ca penele vulturului, și unghiile ca ghiarele păsărilor.“

34. După trecerea vremii sorocite, eu, Nebucadnețar, am ridicat ochii spre cer, și mi-a venit iarăș mîntea la loc. Am binecuvîntat pe Cel Prea Înalt, am lăudat și slăvit pe Cel ce trăiește vecinic, Acela a cărui stăpînire este vecinică, și a cărui împărăție dăinuiește din neam în neam.

35. Toți locuitorii pămîntului sînt o nimica înaintea Lui; El face ce vrea cu oastea cerurilor și cu locuitorii pămîntului, și nimeni nu poate să stea împotriva mîniei Lui, nici să-I zică: „Ce faci?“

36. În vremea aceea, mi-a venit mîntea înapoi; slava împărăției mele, măreția și strălucirea mea mi s-au dat înapoi; sfetnicii și mai marii mei din nou m'au căutat; am fost pus iarăș peste împărăția mea, și puterea mea a crescut.

37. Acum, eu, Nebucadnețar, laud, înalț și slăvesc pe Împăratul cerurilor, căci toate lucrările Lui sînt adevărate, toate căile Lui sînt drepte, și El poate să smerească pe ceice umblă cu mîndrie!“

1. Împăratul Belșatar a făcut un mare ospăț celor o mie de mai mari ai lui, și a băut vin înaintea lor.
2. Și în cheful vinului, a poruncit să aducă vasele de aur și de argint, pe cari le luase tatăl său Nebucadnețar din Templul dela Ierusalim, ca să bea cu ele împăratul și mai marii lui, nevestele și țiitoarele lui.
3. Au adus îndată vasele de aur, cari fuseseră luate din Templu, din casa lui Dumnezeu din Ierusalim, și au băut din ele împăratul și mai marii lui, nevestele și țiitoarele lui.
4. Au băut vin, și au lăudat pe dumnezeii de aur, de argint, de aramă și de fer, de lemn și de piatră.
5. În clipa aceea, s-au arătat degetele unei mâni de om, și au scris, în fața sfeșnicului, pe tencuiala zidului palatului împărătesc. Împăratul a văzut această bucată de mână, care a scris.
6. Atunci împăratul a îngălbenit, și gândurile atît l-au tulburat că i s'au desfăcut încheieturile soldurilor, și genunchii i s-au izbit unul de altul.
7. Împăratul a strigat în gura mare să i se aducă cetitorii în stele, Haldeii și ghicitorii. Apoi împăratul a luat cuvîntul și a zis înțelepților Babilonului: „Oricine va putea citi scrisoarea aceasta și mi-o va tîlcui, va fi îmbrăcat cu purpură, va purta un lăntîșor de aur la gît, și va avea locul al treilea în cîrmuirea împărăției.“
8. Toți înțelepții împăratului au intrat, dar n-au putut nici să citească scrisoarea și nici s-o tîlcuiască împăratului.
9. Din pricina aceasta împăratul Belșatar s-a spăimîntat foarte tare, fața i s-a îngălbenit și mai marii lui au rămas încremeniți.
10. Împărăteasa, la auzul cuvintelor împăratului și mai marilor lui, a intrat în odaia ospățului, a luat cuvîntul și a vorbit astfel: „Să trăiești vecinic, împărate! Să nu te turbure gândurile tale, și să nu ți se îngălbenească fața!
11. În împărăția ta este un om, care are în el duhul dumnezeilor celor sfinți; și pe vremea tatălui tău, s'au găsit la el lumini, pricepere și o înțelepciune dumnezeiască. De aceea împăratul Nebucadnețar, tatăl tău, da, tatăl tău, împărate, l-a pus mai mare peste vrăjitori, cititori în stele, Haldei, ghicitori,
12. și anume, pentru că s-a găsit la el, la Daniel, numit de împărat Belșatar, un duh înalt, știință și pricepere, puțința să tîlcuiască visele, să lămurească întrebările grele, și să deslege lucrurile încîlcite. Să fie chemat dar Daniel, și el îți va da tîlcuirea!“
13. Atunci Daniel a fost adus înaintea împăratului. Împăratul a luat cuvîntul, și a zis lui Daniel: „Tu ești Daniel acela, unul din prinșii de război ai lui Iuda, pe cari i-a adus aici din Iuda, tatăl meu împăratul?
14. Am aflat despre tine că ai în tine duhul dumnezeilor, și că la tine se găsesc lumini, pricepere, și o înțelepciune nemaipomenită.
15. Au adus înaintea mea pe înțelepți și pe cititorii în stele, ca să citească scrierea aceasta și să mi-o tîlcuiască; dar n'au putut să tîlcuiască aceste cuvinte.
16. Am aflat că tu poți să tîlcuiesti și să deslegi întrebări grele; acum, dacă vei putea să citești scrierea aceasta și să mi-o tîlcuiesti, vei fi îmbrăcat cu purpură, vei purta un lăntîșor de aur la gît, și vei avea locul al treilea în cîrmuirea împărăției!“
17. Daniel a răspuns îndată înaintea împăratului: „Ține-ți darurile, și dă altuia răsplătirile tale! Totuș voi citi împăratului scrierea, și i-o voi tîlcui.
18. Împărate, Dumnezeul cel Prea Înalt dăduse tatălui tău Nebucadnețar: împărăție, mărire, slavă și strălucire;
19. și din pricina mărimii pe care i-o dăduse, toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile se temeau și tremurau înaintea lui. Căci împăratul omora pe cine voia, și lăsa cu viață pe cine voia; înălța pe cine voia, și scobora pe cine voia.
20. Dar cînd i s-a îngîmfat inima și i s-a împietrit duhul pînă la mîndrie, a fost aruncat de pe scaunul lui împărătesc și a fost despuiat de slava lui;
21. a fost izgonit din mijlocul copiilor oamenilor, inima i s-a făcut ca a fiarelor, și a locuit la un loc cu măgarii sălbatici; i-au dat să mănînce iarbă ca la boi, și trupul i-a fost udat cu roua cerului, pînă cînd a recunoscut că Dumnezeul cel Prea Înalt stăpînește peste împărăția oamenilor și că o dă cui

vrea.

22. Dar tu, Belșatar, fiul lui, nu ți-ai smerit inima, măcar că ai știut toate aceste lucruri.

23. Ci te-ai înălțat împotriva Domnului cerurilor; vasele din casa Lui au fost aduse înaintea ta, și ai băut vin cu ele, tu și mai marii tăi, nevestele și fiutoarele tale; ai lăudat pe dumnezeii de argint, de aur, de aramă, de fer, de lemn și de piatră, cari nici nu văd, nici n-aud, și nici nu pricep nimic, și n-ai slăvit pe Dumnezeu în mâna căruia este suflarea ta și toate căile tale!

24. De aceea a trimes El acest cap de mână, care a scris scrierea aceasta.

25. Iată însă scrierea care a fost scrisă: „Numărat, numărat, cîntărit, și împărțit!“ (Haldeiește: mene mene techel upfarsin.)

26. Și iată tâlcuirea acestor cuvinte. Numărat, înseamnă că Dumnezeu ți-a numărat zilele domniei, și i-a pus capăt.

27. Cîntărit, înseamnă că ai fost cîntărit în cumpănă și ai fost găsit ușor!

28. Împărțit, înseamnă că împărăția ta va fi împărțită, și dată Mezilor și Perșilor !“

29. Îndată, Belșatar a dat poruncă, și au îmbrăcat pe Daniel cu purpură, i-au pus un lăntșor de aur la gît, și au dat de știre că va avea locul al treilea în cîrmuirea împărăției.

30. Dar chiar în noaptea aceea, Belșatar, împăratul Haldeilor, a fost omorît.

31. Și a pus mâna pe împărăție Dariu, Medul, care era în vîrstă de șasezeci și doi de ani.

6

1. Dariu a găsit cu cale să pună peste împărăție o sută două zeci de dregători, cari trebuiau să fie răspîndiți în toată împărăția;

2. a pus în fruntea lor trei căpetenii, în numărul cărora era și Daniel. Dregătorii aceștia aveau să le dea socoteală, ca împăratul să nu sufere nici o pagubă.

3. Daniel însă întrecea pe toate aceste căpetenii și pe dregători, pentru că în el era un duh înalt; și împăratul se gîndea să-l pună peste toată împărăția.

4. Atunci căpeteniile și dregătorii au căutat să afle ceva asupra lui Daniel, ca să-l pîrască în ce privea treburile împărăției. Dar n-au putut să găsească nimic, niciun lucru vrednic de mustrare, pentru că el era credincios, și nu se găsea nici o greșală la el și niciun lucru rău.

5. Atunci oamenii aceștia au zis: „Nu vom găsi niciun cuvînt de plîngere împotriva acestui Daniel, afară numai dacă am găsi vreunul în Legea Dumnezeului lui!“

6. Apoi aceste căpetenii și dregătorii aceștia s’au dus cu mare zarvă la împărat, și i-au vorbit așa: „Să trăiești vecinic, împărate Dariu!“

7. Toate căpeteniile împărăției, îngrijitorii, dregătorii, sfetnicii, și cîrmuitorii sînt de părere să se dea o poruncă împărătească, însoțită de o aspră oprire, care să spună că oricine va înălța, în timp de trei zeci de zile, rugăciuni către vreun dumnezeu sau către vreun om, afară de tine, împărate, va fi aruncat în groapa cu lei.

8. Acum, împărate, întărește oprirea, și iscălește porunca aceasta, pentru ca să nu se poată schimba, după legea Mezilor și Perșilor, care, odată dată, rămîne neschimbată.“

9. În urma celor de mai sus, împăratul Dariu a scris porunca și oprirea.

10. Cînd a aflat Daniel că s-a iscălit porunca, a intrat în casa lui, unde ferestrele odăii de sus erau deschise înspre Ierusalim, și de trei ori pe zi îngenunchea, se ruga și lăuda pe Dumnezeu lui, cum făcea și mai înainte.

11. Atunci oamenii aceștia au dat năvală în casă, și au găsit pe Daniel rugîndu-se și chemînd pe Dumnezeu lui.

12. Apoi s-au înfățișat înaintea împăratului, și i-au zis cu privire la oprirea împărătească: „N-ai scris tu o oprire, care spune că oricine va înălța, timp de trei zeci de zile, rugăciuni vreunui dumnezeu sau vreunui om, afară de tine, împărate, să fie aruncat în groapa cu lei?“, Împăratul a răspuns: „Lucrul acesta este adevărat, după legea Mezilor și Perșilor, care nu se poate schimba!“

13. Ei au luat din nou cuvîntul și au zis împăratului: „Daniel, unul din prinșii de război ai lui Iuda, nu ține deloc seama de tine, împărate, nici de oprirea pe care ai scris-o, și își face rugăciunea de trei ori pe zi!“

14. Împăratul s-a mîhnit foarte mult cînd a auzit lucrul acesta; s-a gîndit cum ar putea să scape pe Daniel; și pînă la asfînțitul soarelui s-a trudit să-l scape.
15. Dar oamenii aceia au stăruit de împărat, și i-au zis: „Să știi, împărate, că, după legea Mezilor și Perșilor, orice oprire sau orice poruncă, întărită de împărat, nu se poate schimba!“
16. Atunci împăratul a poruncit să aducă pe Daniel, și să-l arunce în groapa cu lei. Împăratul a luat cuvîntul și a zis lui Daniel: „Dumnezeul tău, căruia necurmat Îi slujești, să te scape!“
17. Au adus o piatră, și au pus-o la gura gropii. Împăratul a pecetluit-o cu inelul lui și cu inelul mai marilor lui, ca să nu se schimbe nimic cu privire la Daniel.
18. Împăratul s-a întors apoi în palatul său, a petrecut noaptea fără să mănînce, nu i s-a adus nici o țiiitoare, și n-a putut să doarmă.
19. În revărsatul zorilor, însă, împăratul s-a sculat și s-a dus în grabă la groapa cu lei.
20. Și apropiindu-se de groapă, a chemat pe Daniel cu un glas plîngător. Împăratul a luat cuvîntul, și a zis lui Daniel: „Daniele, robul Dumnezeului celui viu, a putut Dumnezeul tău, căruia îi slujești necurmat, să te scape de lei?“
21. Și Daniel a zis împăratului: „Vecinic să trăiești, împărate!“
22. Dumnezeul meu a trimis pe îngerul Său și a închis gura leilor, cari nu mi-au făcut niciun rău, pentru că am fost găsit nevinovat înaintea Lui. Și nici înaintea ta, împărate, n-am făcut nimic rău!“
23. Atunci împăratul s-a bucurat foarte mult, și a poruncit să scoată pe Daniel din groapă. Daniel a fost scos din groapă, și nu s-a găsit nicio rană pe el, pentru că avusese încredere în Dumnezeul său.
24. Împăratul a poruncit să aducă pe oamenii aceia cari pîrșeră pe Daniel. Și au fost aruncați în groapa cu lei, ei, copiii lor și nevestele lor; și, pînă să ajungă în fundul gropii, leii i-au și apucat și le-au fărîmițat oasele.
25. După aceea, împăratul Dariu a scris o scrisoare către toate popoarele, către toate neamurile, către oamenii de toate limbile, cari locuiau în toată împărăția: „Pacea să vă fie dată din belșug!“
26. Poruncesc ca, în toată întinderea împărăției mele, oamenii să se teamă și să se înfricoșeze de Dumnezeul lui Daniel. Căci El este Dumnezeul cel viu, și El dănuiește vecinic; împărăția Lui nu se va nimici niciodată, și stăpînirea Lui nu va avea sfîrșit.
27. El izbăvește și mîntuiește, El face semne și minuni în ceruri și pe pămînt. El a izbăvit pe Daniel din ghirele leilor!“
28. Daniel a dus-o bine supt domnia lui Dariu și supt domnia lui Cir, Persanul.

7

1. În anul dintîi al lui Belșatar, împăratul Babilonului, Daniel a visat un vis și a avut vedenii în mintea lui, pe cînd era în pat. În urmă a scris visul și a istorisit lucrurile de căpetenie.
2. Daniel a început și a zis: „În vedenia mea de noapte am văzut cum cele patru vînturi ale cerurilor au izbucnit pe marea cea mare.
3. Și patru fiare mari au ieșit din mare, deosebite una de alta.
4. Cea dintîi semăna cu un leu, și avea aripi de vultur. M'am uitat la ea, pînă în clipa cînd i s-au smuls aripile; și, sculîndu-se de pe pămînt, a stat drept în picioare ca un om, și i s-a dat o inimă de om.
5. Și, iată că o a doua fiară era ca un urs și stătea într-o rîină; avea trei coaste în gură între dinți; și i s-a zis: „Scoală-te, și mănîncă multă carne!“
6. După aceea m-am uitat mai departe și iată o alta ca un pardos, care avea pe spate patru aripi ca o pasăre; fiara aceasta avea și patru capete, și i s-a dat stăpînire.
7. După aceea m-am uitat în vedeniile mele de noapte, și iată că era o a patra fiară, nespuse de grozav de înspăimîntătoare și de puternică; avea niște dinți mari de fer, mînca, sfărîma, și călca în picioare ce mai rămînea; era cu totul deosebită de toate fiarele de mai înainte, și avea zece coarne.
8. M'am uitat cu băgare de seamă la coarne, și iată că un alt corn mic a ieșit din mijlocul lor, și dinaintea acestui corn au fost smulse trei din cele dintîi coarne. Și cornul acesta avea niște ochi ca ochii de om, și o gură, care vorbea cu trufie.
9. Mă uitam la aceste lucruri, pînă cînd s'au așezat niște scaune de domnie. Și un Îmbătrînit de zile

a șezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada, și părul capului Lui era ca niște lână curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc, și roatele Lui ca un foc aprins.

10. Un rîu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau, și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S'a ținut judecata și s-au deschis cărțile.

11. Eu mă uitam mereu, din pricina cuvintelor pline de trufie, pe cari le rostea cornul acela: m-am uitat pînă cînd fiara a fost ucisă, și trupul ei a fost nimicit și aruncat în foc, ca să fie ars.

12. Și celelalte fiare au fost desbrăcate de puterea lor, dar li s-a îngăduit o lungire a vieții pînă la o vreme și un ceas anumit.

13. M-am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte, și iată că pe norii cerurilor a venit unul ca un fiu al omului; a înaintat spre Cel Îmbătrînit de zile și a fost adus înaintea Lui.

14. I S-a dat stăpînire, slavă și putere împărătească, pentru ca să-i slujească toate popoarele, neamurile, și oamenii de toate limbile. Stăpînirea Lui este o stăpînire vecinică, și nu va trece nicidecum, și împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată.

15. Eu, Daniel m-am turburat cu duhul, și vedeniile din capul meu m-au înspăimîntat.

16. M-am apropiat de unul din cei ce stăteau acolo, și l-am rugat să-mi dea lămuriri temeinice cu privire la toate aceste lucruri. El mi-a vorbit și mi le-a tîlcuit astfel:

17. „Aceste patru fiare mari, sînt patru împărați, cari se vor ridica pe pămînt.

18. Dar sfinții Celui Prea Înalt vor primi împărăția și vor stăpîni împărăția în veci, din vecinicie în vecinicie.

19. În urmă am dorit să știu adevărul asupra fiarei a patra, care se deosebea de toate celelalte, și era nespus de grozavă: avea dinți de fer și ghiare de aramă, mîncă, sfărîma și călca în picioare ce rămînea;

20. și asupra celor zece coarne pe cari le avea în cap, și asupra celui alt corn care ieșise, și înaintea căruia căzuseră trei; asupra cornului acestuia, care avea ochi, o gură, care vorbea cu trufie, și avea o înfățișare mai mare decît celelalte coarne.

21. Am văzut deasemenea cum cornul acesta a făcut război sfinților, și i-a biruit,

22. pînă cînd a veni Cel Îmbătrînit de zile și a făcut dreptate sfinților Celui Prea Înalt, și a venit vremea, cînd sfinții au luat în stăpînire împărăția.

23. El mi-a vorbit așa: „Fiara a patra, este o a patra împărăție, care va fi pe pămînt. Ea se va deosebi de toate celelalte, va sfîșia tot pămîntul, îl va călca în picioare și-l va zdrobi.

24. Cele zece coarne, înseamnă că din împărăția aceasta se vor ridica zece împărați. Iar după ei se va ridica un altul, care se va deosebi de înaintașii lui, și va doborî trei împărați.

25. El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Prea Înalt, va asupri pe sfinții Celui Prea Înalt, și se va încumeta să schimbe vremile și legea; și sfinții vor fi dați în mînile lui timp de o vreme, două vremi, și o jumătate de vreme.

26. Apoi va veni judecata, și i se va lua stăpînirea, care va fi prăbușită și nimicită pentru totdeauna.

27. Dar domnia, stăpînirea și puterea tuturor împărățiilor cari sînt pretutindeni supt ceruri, se vor da poporului sfinților Celui Prea Înalt. Împărăția Lui este o împărăție vecinică, și toate puterile Îi vor sluji și-L vor asculta!

28. Aici s-au sfîrșit cuvintele. Pe mine, Daniel, m-au turburat nespus de mult gîndurile mele, și mi s-a schimbat culoarea feții; dar am păstrat cuvintele acestea în inima mea.

8

1. În anul al treilea al domniei împăratului Belșatar, eu, Daniel, am avut o vedenie, afară de cea pe care o avusesem mai înainte.

2. Cînd am avut vedenia aceasta, mi s-a părut că eram la capitala Susa, în ținutul Elam; și în timpul vedeniei mele, mă aflam lîngă rîul Ulai.

3. Am ridicat ochii, m'am uitat, și iată că într-un rîu stătea un berbec, și avea două coarne; coarnele acestea erau înalte, dar unul era mai înalt decît celălalt, și cel mai înalt a crescut cel din urmă.

4. Am văzut cum berbecul împungea cu coarnele spre apus, spre miazănoapte și spre miazăzi; nici o fiară nu putea să-i stea împotriva și nimeni nu putea să scape pe cine-i cădea în mînă; ci el făcea ce voia, și a ajuns puternic.

5. Pe cînd mă uitam cu băgare de seamă, iată că a venit un țap dela apus, și a cutreierat toată fața pămîntului, fără să se atingă de el; țapul acesta însă avea un corn mare între ochi.
6. A venit pînă la berbecele care avea coarne, și pe care-l văzusem stînd în rîu, și s'a repezit asupra lui cu toată puterea lui.
7. L-am văzut cum s-a apropiat de berbece, s-a aruncat încrunțat asupra lui, a izbit pe berbece, și i-a frînt amîndouă coarnele, fără ca berbecele să i se fi putut împotrivi; l-a trîntit la pămînt, și l-a călcat în picioare, și nimeni n-a scăpat pe berbece din mîna lui.
8. Țapul însă a ajuns foarte puternic; dar cînd a fost puternic de tot i s-a frînt cornul cel mare. În locul lui au crescut patru coarne mari, în cele patru vînturi ale cerurilor.
9. Dintr-unul din ele a crescut un corn mic, care s'a mărit nespuse de mult spre miazăzi, spre răsărit, și spre țara cea minunată.
10. S'a înălțat pînă la oștirea cerurilor, a doborît la pămînt o parte din oștirea aceasta și din stele, și le-a călcat în picioare.
11. S-a înălțat pînă la căpetenia oștirii, i-a smuls jertfa necurmată, și i-a surpat locul locașului său celui sfînt.
12. Oastea a fost pedepsită din pricina păcatului săvîrșit împotriva jertfei necurmate; cornul a aruncat adevărul la pămînt, și a izbutit în ce a început.
13. Am auzit pe un sfînt vorbind; și un alt sfînt a întrebat pe celce vorbea: „În cîtă vreme se va împlini vedenia despre desființarea jertfei necurmate și despre urîciunea pustiirii? Pînă cînd va fi călcat în picioare sfîntul Locaș și oștirea?“
14. Și el mi-a zis: „Pînă vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi sfîntul Locaș va fi curățit!“
15. Pe cînd eu, Daniel, aveam vedenia aceasta, și căutam s-o pricep, iată că înaintea mea stătea cineva, care avea înfățișarea unui om.
16. Și am auzit un glas de om în mijlocul rîului Ulai, care a strigat și a zis: „Gavriile, tîlcuiește-i vedenia aceasta.“
17. El a venit atunci lîngă locul unde eram; și la apropierea lui, m-am înspăimîntat, și am căzut cu fața la pămînt. El mi-a zis: „Fii cu luare aminte, fiul omului, căci vedenia privește vremea sfîrșitului!“
18. Pe cînd îmi vorbea el, am căzut cu fața la pămînt leșinat. El m-a atins, și m-a așezat iarăș în picioare în locul în care mă aflam.
19. Apoi mi-a zis: „Iată, îți arăt ce se va întîmpla la vremea de apoi a mîniei, căci vedenia aceasta privește vremea sfîrșitului.“
20. Berbecele, pe care l-ai văzut, cu cele două coarne, sînt împărății Mezilor și Perșilor.
21. Țapul însă este împărăția Greciei, și cornul cel mare dintre ochii lui, este cel dintîi împărat.
22. Cele patru coarne cari au crescut în locul acestui corn frînt, sînt patru împărății, cari se vor ridica din neamul acesta, dar cari nu vor avea atîta putere.
23. La sfîrșitul stăpînirii lor, cînd păcătoșii vor fi umplut măsura nelegiuirilor, se va ridica un împărat fără rușine și viclean.
24. El va fi tare, dar nu prin puterea lui însuș; el va face pustiiri de necrezut, va izbuti în tot ce va începe, va nimici pe cei puternici și chiar pe poporul sfinților.
25. Din pricina propășirii lui și izbîndirii vicleniilor lui, inima i se va îngîmfa, va pierde pe mulți oameni cari trăiau liniștiți, și se va ridica împotriva Domnului domnilor, dar va fi zdrobit, fără ajutorul vreunei mîni omenești.
26. Iar vedenia cu serile și diminețile, de cari a fost vorba, este adevărată. Tu, pecetluiește vedenia aceasta, căci este cu privire la niște vremi îndepărtate.“
27. Eu, Daniel, am stat leșinat și bolnav mai multe zile; apoi m-am sculat și mi-am văzut de treburile împăratului. Eram uimit de vedenia aceasta, și nimeni nu știa.

1. În anul dintîi al lui Dariu, fiul lui Ahaşveros, din neamul Mezilor, care ajunsese împărat peste împărăția Haldeilor,
2. în anul dintîi al domniei lui, eu, Daniel, am văzut din cărți că trebuiau să treacă șaptezeci de ani pentru dărîmăturile Ierusalimului, după numărul anilor, despre cari vorbise Domnul către proorocul Ieremia.
3. Și mi-am întors fața spre Domnul Dumnezeu, ca să-L caut cu rugăciune și cereri, postind în sac și cenușă.
4. M'am rugat Domnului, Dumnezeului meu și I-am făcut următoarea mărturisire:
„Doamne, Dumnezeule mare și înfricoșate, Tu, care ții legămîntul și dai îndurare celorce Te iubesc și păzesc poruncile Tale!
5. Noi am păcătuit, am săvîrșit nelegiuire, am fost răi și îndărătnici, ne-am abătut dela poruncile și orînduirile Tale.
6. N'am ascultat pe robii Tăi proorocii, cari au vorbit, în Numele Tău, împăraților noștri, căpeteniilor noastre, părinților noștri, și către tot poporul țării.
7. Tu, Doamne, ești drept, iar nouă ni se cuvine astăzi să ni se umple fața de rușine, nouă tuturor oamenilor lui Iuda, locuitorilor Ierusalimului și întregului Israel, fie ei aproape, fie departe, în toate țările în cari i-ai izgonit, din pricina fărădelegilor de cari s'au făcut vinovați față de Tine!
8. Doamne, nouă ni se cuvine să ni se umple fața de rușine, da, nouă, împăraților noștri, căpeteniilor noastre, și părinților noștri, pentru că am păcătuit împotriva Ta!
9. La Domnul, Dumnezeul nostru, însă, este îndurarea și iertarea, căci împotriva Lui ne-am răzvrătit!
10. N'am ascultat glasul Domnului, Dumnezeului nostru, ca să urmăm legile Lui pe care ni le pusese înainte prin robii Săi, proorocii;
11. ci tot Israelul a călcat Legea Ta, și s-a abătut astfel ca să n-asculte de glasul Tău. De aceea, ne-au și lovit blestemurile și jurămintele scrise în Legea lui Moise, robul lui Dumnezeu, pentru că am păcătuit împotriva lui Dumnezeu.
12. El a împlinit astfel cuvintele pe cari le rostise împotriva noastră și împotriva căpeteniilor noastre, cari ne-au cîrmuit, și a adus peste noi o mare nenorocire, așa cum nici odată și nicăieri supt cer nu s-a mai întîmplat o nenorocire ca aceea care a venit acum asupra Ierusalimului.
13. După cum este scris în Legea lui Moise, toată nenorocirea aceasta a venit peste noi; și noi n-am rugat pe Domnul, Dumnezeul nostru, nu ne-am întors de la neleguirile noastre, și n'am luat aminte la adevărul Tău.
14. De aceea și Domnul a îngrijit ca nenorocirea aceasta să vină peste noi; căci Domnul, Dumnezeul nostru, este drept în toate lucrurile pe cari le-a făcut, dar noi n'am ascultat glasul Lui.
15. Și acum, Doamne Dumnezeul nostru, Tu care ai scos pe poporul Tău din țara Egiptului prin mîna Ta cea puternică, și Ți-ai făcut un Nume, așa cum este și astăzi: noi am păcătuit, am săvîrșit nelegiuire.
16. Dar, Doamne, după toată îndurarea Ta, abate mînia și urgia Ta de la cetatea ta Ierusalimul, dela muntele Tău cel sfînt; căci din pricina păcatelor noastre și din pricina neleguirilor părinților noștri este Ierusalimul și poporul Tău de ocara tuturor celor ce ne înconjoară.
17. Ascultă dar, acum, Dumnezeul nostru, rugăciunea și cererile robului Tău, și, pentru dragostea Domnului, fă să strălucească Fața Ta peste sfîntul Tău locaș pustiit!
18. Pleacă urechea, Dumnezeule, și ascultă! Deschide ochii și privește la dărîmăturile noastre, și la cetatea peste care este chemat Numele Tău! Căci nu pentru neprihănirea noastră Îți aducem noi cererile noastre, ci pentru îndurările Tale cele mari.
19. Ascultă, Doamne! Iartă, Doamne! Ia aminte, Doamne! Lucrează și nu zăbovi, din dragoste pentru Tine, Dumnezeul meu! Căci Numele Tău este chemat peste cetatea Ta și peste poporul Tău!“
20. Pe cînd încă vorbeam eu, mă rugam, îmi mărturiseam păcatul meu și păcatul poporului meu Israel, și îmi aduceam cererile înaintea Domnului, Dumnezeului meu, pentru muntele cel sfînt al Dumnezeului meu;
21. pe cînd vorbeam eu încă în rugăciunea mea, a venit repede în zbor iute, omul Gavriil, pe care-l

văzusem mai înainte într-o vedenie, și m-a atins în clipa când se aducea jertfa de seară.

22. El m-a învățat, a stat de vorbă cu mine, și mi-a zis: „Daniele, am venit acum să-ți luminez mintea.

23. Când ai început tu să te rogi, a ieșit cuvîntul, și eu vin să ți-l vestesc; căci tu ești prea iubit și scump. Ia aminte dar la cuvîntul acesta, și înțelege vedenia!

24. Șaptezeci de săptămîni au fost hotărîte asupra poporului tău și asupra cetății tale celei sfinte, pînă la încetarea fărădelegilor, pînă la ispășirea păcatelor, pînă la ispășirea nelegiurii, pînă la aducerea neprihănirii vecinice, pînă la pecetluirea vedeniei și proorociei, și pînă la ungerea Sfîntului sfinților.

25. Să știi dar, și să înțelegi, că dela darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului, pînă la Unsul (Mesia), la Cîrmuitorul, vor trece șapte săptămîni; apoi timp de șasezeci și două de săptămîni, piețele și gropile vor fi zidite din nou, și anume în vremuri de strîmtorare.

26. După aceste șasezeci și două de săptămîni, unsul va fi stîrpit, și nu va avea nimic. Poporul unui domn care va veni, va nimici cetatea și sfîntul Locaș, și sfîrșitul lui va fi ca printr-un potop; este hotărît că războiul va ținea pînă la sfîrșit și împreună cu el și pustiirile.

27. El va face un legămînt trainic cu mulți, timp de o săptămîna, dar la jumătatea săptămîinii va face să înceteze jertfa și darul de mîncare, și pe aripa urfciunilor idolești va veni unul care pustiește, pînă va cădea asupra celui pustiit prăpădul hotărît.“

10

1. În anul al treilea al lui Cir, împăratul Persiei, s-a descoperit un cuvînt lui Daniel, numit Belșațar. Cuvîntul acesta, care este adevărat, vestește o mare nenorocire. El a fost cu luare aminte la cuvîntul acesta, și a priceput vedenia.

2. „În vremea aceea, eu, Daniel, trei săptămîni am fost în jale.

3. N'am mîncat deloc bucate alese, nu mi-a intrat în gură nici carne, nici vin, și nici nu m'am uns deloc, pînă s-au împlinit cele trei săptămîni.

4. În a douăzeci și patra zi a lunii întîi, eram pe malul rîului celui mare, care este Hidechel (Tigru).

5. Am ridicat ochii, m-am uitat, și iată că acolo stătea un om îmbrăcat în haine de in, și încins la mijloc cu un brîu de aur din Ufaz.

6. Trupul lui era ca o piatră de hrisolit, fața îi strălucea ca fulgerul și ochii îi erau niște flăcări ca de foc; dar brațele și picioarele semănau cu niște aramă lustruită, și glasul lui tuna ca vuietul unei mari mulțimi.

7. Eu, Daniel, am văzut singur vedenia; dar oamenii cari erau cu mine n-au văzut-o; totuș au fost apucați de o mare spaimă, și au luat-o la fugă ca să se ascundă!

8. Eu am rămas singur, și am văzut această mare vedenie. Puterile m'au lăsat, culoarea mi s-a schimbat, fața mi s-a slăbit, și am pierdut orice vlagă.

9. Am auzit glasul cuvintelor lui; și pe cînd auzeam glasul cuvintelor lui, am căzut leșinat cu fața la pămînt.

10. Și iată că o mîna m-a atins, și m-a așezat tremurînd pe genunchii și mîinile mele.

11. Apoi mi-a zis: „Daniele, om prea iubit și scump, fii cu luare aminte la cuvintele, pe cari ți le voi spune acum, și stai în picioare în locul unde ești; căci acum sînt trimes la tine!“ După ce mi-a vorbit astfel, am stătut în picioare tremurînd.

12. El mi-a zis: „Daniele, nu te teme de nimic! Căci cuvintele tale au fost ascultate din cea dintîi zi, cînd ți-ai pus inima ca să înțelegi, și să te smerești înaintea Dumnezeului tău, și tocmai din pricina cuvintelor tale vin eu acum!

13. Dar căpetenia împărăției Persiei mi-a stat împotriva douăzeci și una de zile; și iată că Mihail, una din căpeteniile cele mai de seamă, mi-a venit în ajutor, și am ieșit biruitor acolo lîngă împărăția Persiei.

14. Acum vin să-ți fac cunoscut ce are să se întîmple poporului tău în vremurile de apoi, căci vedenia este cu privire tot la acele vremuri îndepărtate.“

15. Pe cînd îmi spunea el aceste lucruri, eu mi-am plecat ochii în pămînt, și am tăcut.

16. Și iată că cineva care avea înfățișarea copiilor oamenilor, s-a atins de buzele mele. Eu am deschis gura, am vorbit, și am zis celui ce stătea înaintea mea: „Domnul meu, vedenia aceasta m-a umplut de groază, și am pierdut orice putere!

17. Cum ar putea robul domnului meu să vorbească domnului meu? Acum puterile m’au părăsit, și nu mai am nici suflare!“

18. Atunci cel ce avea înfățișarea unui om m’ a atins din nou, și m’ a întărit.

19. Apoi mi-a zis: „Nu te teme de nimic, om prea iubit! Pace ție! Fii tare și cu inimă!“ Și pe când îmi vorbea el, am prins iar puteri, și am zis: „Vorbește, domnul meu, căci m’ ai întărit.“

20. El mi-a zis: „Știi pentru ce am venit la tine? Acum mă întorc să mă lupt împotriva căpeteniei Persiei; și când voi pleca, iată că va veni căpetenia Greciei!

21. Dar vreau să-ți fac cunoscut ce este scris în cartea adevărului. Nimeni nu mă ajută împotriva acestora, afară de voivodul vostru Mihail.

11

1. În anul dintîi al lui Dariu, Medul, eram și eu la el, ca să-l ajut și să-l sprijinesc.

2. Acum, îți voi face cunoscut adevărul:

Iată că vor mai fi încă trei împărați în Persia. Cel de al patrulea va strînge mai multă bogăție decît toți ceilalți; și când se va simți puternic prin bogățiile lui, va răscula totul împotriva împărăției Greciei.

3. Dar se va ridica un împărat viteaz, care va stăpîni cu o mare putere, și va face ce va voi.

4. Și cum se va întări, așa se va și sfărîma împărăția lui, și va fi împărțită în cele patru vînturi ale cerurilor, dar nu între urmașii lui, și nici nu va fi tot atît de puternică pe cît era supt el, căci va fi făcută bucățele, și va trece la alții afară de aceștia.

5. Împăratul dela miazăzi va ajunge tare. Dar unul din mai marii lui va fi și mai tare decît el, și va domni întemeind o mare împărăție.

6. După cîțiva ani, se vor uni, și fata împăratului dela miazăzi va veni ca nevastă la împăratul de la miază noapte, ca să facă o învoială. Dar aceste mijloace de ajutorare nu vor avea nici o putere, și nici celelalte mijloace ale ei nu vor putea ține pept, ci ea va fi dată la moarte împreună cu alaiul ei, cu tatăl ei și cu cel ce s-a legat cu ea.

7. În vremea aceea însă se va ridica în locul ei un lăstar din aceeaș rădăcină cu ea, și va veni împotriva oștirii Siriei, da, va intra în cetățuia împăratului dela miazănoapte, va face ce va voi cu ea, și va fi biruitor.

8. Va ridica și va strămuta în Egipt, odată cu prinșii de război, chiar și pe dumnezeii și chipurile lor turnate, împreună cu vasele lor scumpe de argint și de aur. Apoi va lăsa cîțiva ani în pace pe împăratul dela miază noapte.

9. Acesta va porni împotriva împărăției împăratului dela miazăzi, dar se va întoarce iarăș în țara sa.

10. Totuș, fiii săi vor începe iarăș războiul, și vor strînge o mare mulțime de oști, care va înainta, se va revârsa ca un rîu, care iese din matcă, și-l vor împinge iarăș înapoi pînă la cetățuie.

11. Împăratul dela miazăzi, mîniat de aceasta, va ieși și se va lupta cu împăratul dela miazănoapte; va ridica o mare oștire, dar oștile împăratului dela miazănoapte vor fi date în mîinile lui și nimicite.

12. Atunci inima împăratului se va îngîmfa, va doborî zece mii, dar tot nu va birui.

13. Căci împăratul dela miază-noapte se va întoarce și va strînge o oștire mai mare de cît cea dintîi; și după cîtăva vreme, după cîțiva ani, va porni în fruntea unei mari oștiri bine înarmate.

14. În vremea aceea, se vor ridica mulți împotriva împăratului dela miază-zi, și o ceată de derbedei din poporul tău se vor răscula, ca să împlinescă vedenia; dar vor cădea.

15. Împăratul dela miazănoapte va înainta, va ridica întărituri, și va pune mîna pe cetățile întărite.

Oștile dela miază-zi, nici chiar floarea oamenilor împăratului, nu vor putea să țină piept, nu vor avea putere să se împotrivescă.

16. Cel ce va merge împotriva lui va face ce va voi, și nimeni nu i se va împotrivi; el se va opri în țara minunată, nimicind cu desăvîrșire tot ce-i va cădea în mîna.

17. Își va pune de gînd să ia în stăpînire toată împărăția lui, și, făcîndu-se că are gînduri curate cu el,

îi va da pe fiică-sa de nevestă, cu gînd să-l piardă; dar lucrul acesta nu se va întîmpla, și nu-i va izbîndi.

18. Apoi își va întoarce privirile înspre ostroave, și va lua pe multe din ele; dar o căpetenie va pune capăt rușinii pe care voia el să i-o aducă, și o va întoarce asupra lui.

19. Apoi se va îndrepta spre cetățile țării lui; dar se va poticni, va cădea, și nu-l vor mai găsi.

20. Cel ce-i va lua locul, va aduce un asupritor, în cea mai frumoasă parte a împărăției; dar în cîteva zile va fi zdrobit, și anume nu prin mînie, nici prin război.

21. În locul lui se va ridica un om disprețuit, fără să aibă putere împărătească; dar se va ridica deodată, și va pune mîna pe împărăție prin uneltire.

22. „Oștile se vor revărsa ca un rîu înaintea lui dar vor fi nimicite, împreună cu o căpetenie a legămîntului.

23. După ce se vor uni cu el, el va întrebuița o viclenie; va porni, și va birui cu puțină lume.

24. Va intra, pe neașteptate, în locurile cele mai roditoare ale țînutului; va face ce nu făcuseră nici părinții lui, nici părinții părinților lui: va împărți prada, jafurile și bogățiile; va urzi la planuri împotriva cetățuilor, și aceasta va ținea o vreme.

25. Apoi, va porni în fruntea unei mari oștiri, cu puterea și mînia lui, împotriva împăratului dela miazăzi. Și împăratul dela miazăzi se va prinde la război cu o oaste mare și foarte puternică; dar nu va putea să țină piept, căci se vor urzi planuri rele împotriva lui.

26. Ceice vor mîncă bucate dela masa lui îi vor aduce pieirea; oștile lui se vor împrăștia ca un rîu, și morții vor cădea în mare număr.

27. Cei doi împărați nu vor căuta decît să-și facă rău unul altuia, vor sta la aceeaș masă și vor vorbi cu viclenie. Dar nu vor izbuti, căci sfîrșitul nu va veni decît la vremea hotărîtă.

28. Cînd se va întorce în țara lui cu mari bogății, în inima lui va fi vrăjmaș legămîntului sfînt, va lucra împotriva lui, și apoi se va întoarce în țara lui.

29. La o vreme hotărîtă, va porni din nou împotriva împăratului de miazăzi; dar de data aceasta lucrurile nu vor mai merge ca mai înainte

30. Ci niște corăbii din Chitim vor înainta împotriva lui; iar el, deznădăjduit, se va întoarce înapoi. Apoi, mînios împotriva legămîntului sfînt, nu va sta cu mîinile în sîn; ci, la întoarcere, se va înțelege cu ceice vor părăsi legămîntul sfînt.

31. Niște oști trimese de el, vor veni și vor spurca sfîntul Locaș, cetățuia, vor face să înceteze jertfa necurmată, și vor așeza urîciunea pustiitorului. Va ademini prin lingușiri pe ceice rup legămîntul.

32. Dar aceia din popor, cari vor cunoaște pe Dumnezeuul lor, vor rămînea tari, și vor face mari isprăvi.

33. Înțelepții poporului vor învăța pe mulți. Unii vor cădea, pentru o vreme, loviți de sabie și de flacără, de robie și de jaf.

34. Cînd vor cădea, vor fi ajutați puțin, și mulți se vor uni cu ei din fățarnicie.

35. Chiar și din cei înțelepți, mulți vor cădea, ca să fie încercați, curățiți și albiți, pînă la vremea sfîrșitului, căci sfîrșitul nu va fi decît la vremea hotărîtă.

36. Împăratul va face ce va voi; se va înălța, se va slăvi mai pe sus de toți dumnezeii, și va spune lucruri nemai auzite împotriva Dumnezeuului dumnezeilor; și va propăși pînă va trece mînia, căci ce este hotărît se va împlini.

37. Nu va ținea seamă nici de dumnezeii părinților săi, nici de dorința femeilor; cu un cuvînt, nu va ținea seamă de niciun dumnezeu, ci se va slăvi pe sine mai pe sus de toți.

38. În schimb, va cinsti pe dumnezeul cetățuilor; acestui dumnezeu, pe care nu-l cunoșteau părinții săi, îi va aduce cinste cu aur și argint, cu pietre scumpe și lucruri de preț.

39. Cu ajutorul acestui dumnezeu străin va lucra împotriva locurilor întărite; cui îl va recunoaște, îi va da mare cinste, îl va face să domnească peste mulți, și le va împărți moșii ca răsplată.

40. La vremea sfîrșitului, împăratul dela miazăzi se va împunge cu el. Și împăratul dela miazănoapte se va năpusti ca o furtună peste el, cu cară și călăreți, și cu multe corăbii; va înainta asupra țărilor lui, se va revărsa ca un rîu și le va îneca.

41. Va intra și în țara cea minunată, și zeci de mii vor cădea. Dar Edomul, Moabul, și fruntașii copiilor lui Amon vor scăpa din mîna lui.

42. Își va întinde mîna peste felurite țări, și nici țara Egiptului nu va scăpa.
43. Ci se va face stăpîn pe vistieriile de aur și de argint, și pe toate lucrurile scumpe ale Egiptului. Libienii și Etiopienii vor veni în alai după el.
44. Dar niște zvonuri, venite dela răsărit și dela miazănoapte, îl vor înspăimînta, și atunci va porni cu o mare mînie, ca să prăpădească și să nimicească cu desăvîrșire pe mulți.
45. Își va întinde corturile palatului său între mare și muntele cel slăvit și sfînt. Apoi își va ajunge sfîrșitul, și nimeni nu-i va fi într-ajutor.

12

1. În vremea aceea se va scula marele voivod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; căci aceasta va fi o vreme de strîmtorare, cum n-a mai fost de cînd sînt neamurile și pînă la vremea aceasta. Dar în vremea aceea, poporul tău va fi mîntuit, și anume oricine va fi găsit scris în carte.
2. Mulți din cei ce dorm în țărîna pămîntului se vor scula: unii pentru viața vecinică, și alții pentru ocară și rușine vecinică.
3. Cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului, și cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire vor străluci ca stelele, în veac și în veci de veci.
4. Tu, însă, Daniele, ține ascunse aceste cuvinte, și pecetluiește cartea, pînă la vremea sfîrșitului. Atunci mulți o vor citi, și cunoștința va crește.“
5. Și eu, Daniel, m'am uitat, și iată că alți doi oameni stăteau în picioare, unul dincoace de rîu, și altul dincolo de malul rîului.
6. Unul din ei a zis omului acela îmbrăcat în haine de in, care stătea deasupra apelor rîului: „Cît va mai fi pînă la sfîrșitul acestor minuni?“
7. Și am auzit pe omul acela îmbrăcat în haine de in, care stătea deasupra apelor rîului; el și-a ridicat spre ceruri mîna dreaptă și mîna stîngă, și a jurat pe Cel ce trăiește vecinic, că va mai fi o vreme, două vremuri, și o jumătate de vreme, și că toate aceste lucruri se vor sfîrși cînd puterea poporului sfînt va fi zdrobită de tot.“
8. Eu am auzit, dar n-am înțeles; și am zis: „Domnul meu, care va fi sfîrșitul acestor lucruri?“
9. El a răspuns: „Du-te Daniele! Căci cuvintele acestea vor fi ascunse și pecetluite pînă la vremea sfîrșitului.“
10. Mulți vor fi curățiți, albiți și lămuriiți; cei răi vor face răul, și nici unul din cei răi nu va înțelege, dar cei pricepuți vor înțelege.
11. Dela vremea cînd va înceta jertfa necurmată, și de cînd se va așeza urîciunea pustiitorului, vor mai fi o mie două sute nouăzeci de zile.
12. Ferice de cine va aștepta, și va ajunge pînă la o mie trei sute treizeci și cinci de zile!
13. Iar tu, du-te, pînă va veni sfîrșitul; tu te vei odihni, și te vei scula iarăș odată în partea ta de moștenire, la sfîrșitul zilelor“.